

av kapppróði

harav tey 10 eru endað við einum FM heiti, er sjálvandi nógv at minnst aftur á.

- Tað er greitt, at tá tú hevur vunnið so nógvar róðrar, sum eg havi, so eru tað ikki allir, ið telja eins nógv. Men tann allarfyrrsti róðurin, eg stýrði, hann minnst eg væl. Tað var inni á Skála, og hóast talan bert var um eina bygdastevnu, so stendur tann sigurin fastur í minninum, sigur Jannie Dam Jacobsen.

Tað var ikki tí, at hon visti so nógv um, hvat hon gjørdi.

- Eg visti einki. Eg visti ikki, hvat ein bátslongd var, eg visti ikki, hvat ein skutur var og eg visti ikki, hvat ein stavnur var. Eg brast í grát í endaspurtinum, sigur Jannie Dam Jacobsen.

Orðini tá vóru: nokk so tætt, eitt sindur tætt ella ikki so tætt. Nú kemur ein grønur ella nú kemur ein hvítur.

Árið eftir var spennandi heilt fram til ólavsøkuróðurin, og har var kravið ein sigur, um FM heitið skuldi í hús.

- Tann róðurin vundu vit so, at tann róðurin situr eisini ógvuliga fastur í minninum, sigur Jannie Dam Jacobsen.

Hvørt meistaraheitið hevur sítt at siga.

- Fyrsta meistaraheitið visti eg ikki vit fóru at vinna, fyrr enn eg stóð við tí í hondini, meðan tað í ár gjørdist rættiliga tíðliga greitt, at tað kundi lata seg gera. So eg haldi, at tað fyrsta var tað besta, men eg má samstundis siga, at eg havi hugsað um meistaraheiti nummar 10 leingi, sigur Jannie Dam Jacobsen.

Ein slík ítróttarhetja setir sær alla tíðina nýggj mál, so hvørt sum tey settu verða nádd.

- Nú er málið hjá mær heilt greitt at vinna FM heiti nummar 10 við Jarnbardi, sigur Jannie Dam Jacobsen, sum er væl stuðlað av bæði mammuni, systirini og ikki minst sjeikinum, ið sjálvur rør við Argjábátinum.

Jannie Dam Jacobsen við steypinum á ólavsøku. Hon hevur vunnið FM heitið 10 ferðir í 17 ár

Mynd: Jóannes Poulsen